

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Kateřinou Malíkovou ve věci žalobce: **Ing. Branislav B.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupen Mgr. Janem Pavelkou, LL.M., advokátem, se sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2, proti žalovaným: **1) Mgr. Eva B.**, nar. xxx, bytem xxx, **2) Ing. Martina U. Š.**, nar. xxx, bytem xxx, obě zastoupené Mgr. Ondřejem Maderem, advokátem, se sídlem Dukelských hrdinů 14, 170 00 Praha 7, **o neplatnost smlouvy o převodu obchodního podílu,**

t a k t o :

- I. Žaloba, aby soud určil, že smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 20.02.2013 uzavřená mezi Mgr. Evou B., nar. xxx, bytem xxx, jako převodkyní, a Mgr. U. Š., nar. xxx, bytem xxx, jako nabyvatelkou je neplatná, se zamítá.**
- II. Žaloba, aby soud určil, že Mgr. Eva B., nar. xxx, bytem xxx, je jedinou společnicí společnosti XXX s.r.o. se sídlem xxx, IČ xxx, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, odd. C vložka xxx, se zamítá.**
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným na náhradě nákladů řízení 19.093,80 Kč, k rukám jejich zástupce Mgr. Ondřeje Madera, advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou ze dne 01.03.2016 (doručenou soudu téhož dne) domáhal určení neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu a zároveň určení, že žalovaná 1/ je stále společníkem společnosti XXX, s.r.o (dále jen společnost). Žalobce podal žalobu včas ve čtyřleté promlčecí lhůtě, k tomu poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 1094/2004. Uvedl, že žalovaná 1/ byla jeho manželkou a do 20.02.2013 byla jediným společníkem společnosti. Dne 20.02.2013 uzavřela formou notářského zápisu smlouvu o převodu obchodního podílu ve společnosti a převedla svůj podíl o velikosti 100% na žalovanou 2/. Žalovaná 1/ nabyla obchodní podíl ve společnosti za trvání manželství, proto byl k převodu obchodního podílu zapotřebí souhlas manžela, (žalobce), který však žalované 1/ neudělil. Žalobce tvrdí, že hodnota společnosti je představována jejím obchodním jménem, pod kterým společnost zná spousta obchodních partnerů. Dále uvedl, že otázka převodu obchodního podílu ve společnosti i ve vztahu k obchodní firmě, byla opakovaně přednesena v rámci rozvodového řízení, ale žalovaná 1/ toto nehodlala řešit, respektive nedošlo k žádným posunům ve věci.

Žalované učinily nesporným, že byla uzavřena smlouva o převodu obchodního podílu formou notářského zápisu, jejímž předmětem byl převod obchodního podílu o velikosti 100% ve společnosti z žalované 1/ na žalovanou 2/. Tato skutečnost byla zapsána do obchodního rejstříku. Také učinily nesporným, že v době převodu nebyl dán souhlas žalobce s převodem obchodního podílu. Žalované uvedly, že k převodu skutečně došlo, ale společnost v době převodu nevykonávala žádnou činnost, neměla žádné příjmy ani výdaje, tomu odpovídala i cena za obchodní podíl. Žalovaná 1/ má za to, že s ohledem na bezcennost společnosti šlo o obvyklou správu majetku v rámci společného jmění manželů, proto chybí důvod pro vyslovení neplatnosti a je též sporný naléhavý právní zájem. Tato žaloba dle žalované 1/ má souvislost s právě probíhajícím rozvodovým řízením. Žalované jsou také přesvědčeny, že žaloba byla podána opožděně a vznesly námitku promlčení, když promlčecí doba je tříletá, jelikož jde o spor ze společného jmění manželů podle občanského zákoníku a nikoliv čtyřletá, jak tvrdí žalobce. Poukázaly na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31Cdo 855/2008 a Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 15Co 469/2005. S ohledem na shora uvedené, navrhly žalobu zamítnout.

Po provedeném dokazování soud zjistil tento skutkový stav:

V době převodu obchodního podílu byla žalovaná 1/ jediným společníkem společnosti XXX, s.r.o, IČ xxx, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka xxx, tedy vlastnila obchodní podíl o velikosti 100 %, čemuž odpovídal splacený peněžitý vklad ve výši 100.000,- Kč a byla jedinou jednatelkou společnosti. Od 20.02.2013 byla jediným společníkem společnosti a jedinou jednatelkou žalovaná 2/ (prokázáno úplným výpisem z obchodního rejstříku). Mgr. Eva B. jako převodce a Ing. Martina U. Š. jako nabyvatel uzavřely dne 20.02.2013 ve formě notářského zápisu smlouvu o převodu obchodního podílu již žalovaná 1/ převedla na žalovanou 2/ svůj obchodní podíl ve výši 100 % na základním kapitálu společnosti XXX, s.r.o. odpovídající splacenému peněžitému vkladu ve výši 100.000,- Kč. Cena za převod obchodního podílu činila 1.000,- Kč a byla uhrazena v hotovosti při podpisu předmětné smlouvy. V čl. III této smlouvy je uvedeno, že k převodu obchodního podílu nebyl dán ze strany žalobce souhlas. Manžel žalované 2/ dne 19.02.2013 udělil souhlas k tomu, aby byl obchodní podíl koupen z prostředků společného jmění manželů. Obě žalované prohlásily, že jsou si vědomy, že k převodu obchodního podílu se pod sankcí neplatnosti vyžaduje souhlas druhého manžela (prokázáno smlouvou o převodu obchodního podílu ze dne 20.02.2013 ve formě notářského zápisu N 76/2013, NZ 58/2013 sepsaného téhož dne).

Dalšími důkazy řízení doplňováno nebylo, účastníci ani žádné další důkazy nenavrhovali. Skutkový stav byl prokázán s dostatečnou mírou jistoty v rozsahu potřebném pro rozhodnutí.

Na základě provedeného dokazování soud dospěl k následujícím právním závěrům.

Podle ust. § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Dle odst. 2 není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry, týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. V této věci mají tedy být s ohledem na výše uvedené a podání návrhu v této věci aplikována příslušná ustanovení zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“) a ustanovení zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“) a dále zák. č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) účinný v době zahájení řízení.

Podle ust. § 145 odst. 2 obč. zák., obvyklou správu majetku náležejícího do společného jmění manželů může vykonávat každý z manželů. V ostatních záležitostech je třeba souhlasu obou manželů; jinak je právní úkon neplatný.

Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22Cdo 1754/2009 převod obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným lze nepochybně považovat za úkon, který není běžnou správou majetku náležejícího do společného jmění manželů.

Podle ust. § 40a obč. zák. jde-li o důvod neplatnosti právního úkonu podle ust. § 145 odst. 2 obč. zák., považuje se právní úkon za platný, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti právního úkonu nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil. Totéž platí, nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje dohoda účastníků (ust. § 40 obč. zák.). Je-li právní úkon v rozporu s obecně závazným právním předpisem o cenách, je neplatný pouze v rozsahu, ve kterém odporuje tomuto předpisu, jestliže se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti dovolá.

Podle ust. § 101 obč. zák. je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.

Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28Cdo 2593/2008 se právní vztahy mezi bývalými manžely, popř. mezi nimi a třetími osobami týkající se majetku a závazků, které tvořily předmět společného jmění manželů, v době mezi zánikem a vypořádáním společného jmění manželů řídí právními předpisy o společném jmění manželů.

Jak plyne z judikatury promlčecí doba u určení (vyslovení) neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu (mezi manžely) jakožto předběžné otázky pro určení, kdo je společníkem společnosti, se řídí občanským zákoníkem, nikoliv obchodním zákoníkem, jak tvrdí žalobce. Čtyřletá promlčecí lhůta by se aplikovala na vztah mezi žalovanými navzájem, jelikož tam se jedná o obchodní vztah podle obchodního zákoníku (uzavření smlouvy podléhá § 115 obch. zák.), nikoliv na vztah mezi žalobcem a žalovanou, kteří byli manželé.

Řízení bylo zahájeno dne 01.03.2016, napadená smlouva o převodu obchodního podílu byla uzavřena dne 20.02.2013. Soud dospěl k závěru, že tříletá hmotněprávní lhůta k uplatnění neplatnosti právního úkonu marně uplynula dne 20.02.2016, tedy právo na určení

neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu jakožto předběžné otázky pro určení, kdo je společníkem společnosti, je již promlčeno, a proto žalobu zamítl.

Nad rámec uvedeného soud uvádí, že žalobce ničehož netvrdil o skutečnosti, že by se neplatnosti takového úkonu (uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20.02.2013) vůči žalovaným dovolal, což je podmínkou pro vyslovení neplatnosti takového úkonu.

Rovněž soud poukazuje na výrok I, neboť má zato, že na požadovaném určení (ve znění ve výroku I uvedeném) ve smyslu ust. § 80 písm. c) o.s.ř. s odkazem na ustálenou judikaturu, zejména pak rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 673/2008, není naléhavý právní zájem.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ust. § 142 odst. 1, za použití argumentace a contrario, neboť žalované měly ve věci plný úspěch. Žalovaným vznikly náklady právního zastoupení v rozsahu tří úkonů právní služby po 2.480,- Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (AT) poníženo za zastupování dvou osob podle ust. § 12 odst. 4 AT za každou zastupovanou osobu, a to za tyto úkony: převzetí věci a příprava zastoupení, sepis vyjádření k žalobě a účast na ú.j. dne 27.07.2017, dále 3 režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 3 AT, 21 % DPH ze součtu těchto částek dle § 137 odst. 3 o.s.ř., ve výši 3.313,80 Kč. Celkem tak mají žalované nárok na 19.093,80 Kč k rukám svého advokáta Mgr. Ondřeje Madera dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. s lhůtou k plnění do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného. Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat nuceného splnění povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo návrhem na nařízení exekuce.

V Praze dne 27. července 2017

JUDr. Kateřina Malíková v. r.
soudkyně

Za správnost:
Dana Rosenmayerová